Ч. 124. Субота 19 (6) червня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гаусмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної. — З'їзд царя з цїсарем Вільгельмом. — З Туреччини.

На передвчерашнім засіданю палати послів зголосив п. Томашевский внесене про утворене „ради просьвіти" (Unterrichtsrat), почім почала ся дальше загальна буджетова розправа. Промовляли пп. Шахінґер і Панц.

П. Крамарж виступив на вступі своєї бесіди против правительства, особливо против міністрів Гогенбурґера і Шрайнера, яких називав аґітаторами і ворогами Славян. Виводив, що теперішне правительство розпоряджає більшостию, яка не заімпонує опозициї; в тім труднім положеню думає правительство, що єму вистане більшість пяти голосів міністрів. Теперішна буджетова розправа не єсть найтруднійшою хвилею для правительства; та хвиля прийде аж в осени. Дивне також, що правительство уважало відповідним користувати ся повагою Корони, щоби поправити своє положене в палаті. В тій палаті не найшов ся ніхто, хто би похвалив концесиї для рільничого банку, а тут приходить правительство з письмом, в якім Корона висказує єму признане. Бесідник обговорює фінансові відносини держави, які вимагають співділаня всіх сторонництв, в противнім случаю задача упорядкованя фінансових відносин не дасть ся перевести. Відтак закидав Полякам, що ведуть протиславяньску політику і підніс, що Чехи попирали все Поляків, також коли ходило о вивласкене в Прусах, а не думали про те, чи то буде приємно австрийскому міністерству заграничних справ. Чехи не домагають ся від польского кола веденя ческої політики, звертають ся лише проти їх антиславяньскої політики. Не потребуємо помочи від нікого, ми досить сильні для власної оборони, але домагаємо ся від Поляків, щоби не вели протиславяньскої політики. Неославізм не має иншої цїли, як відроджене Росиї, в котрій би також инші народи, особливо Поляки, одержали свої народні права. Чехи останутъ вірними своїй славяньскій політицї і ніякі погрози, анї що до § 14, анї що до розвязаня парляменту, анї що до обструкциї в ческім соймі не змінять єї.

Належить надіяти ся, що рішаючі круги прийдуть до переконаня, що в Австриї не можна рядити в хосен одного народу, але лише справедливо після основних законів.

Опісля промовляв п. Штеґельцль (німец. люд.) і п. Романчук, почім забрав голос п. Ґломбиньский, зазначуючи, що та палата не єсть може так зла, як про неї говорять, скоро удало ся вкінци приступити до звичайної буджетової розправи. В Австриї не можна вести ніякої протинародної політики чи то против Німців чи то против Славян, а зближене народів може наступити лише дорогою угоди і взаїмних уступок. Бесідник застерігає ся рішучо против сего, будьто би Поляки похваляли політику, звернену против ческого народа чи славяньских народів взагалї. Відповідаючи на закиди п. Прашка і Крамаржа, заявив, що Поляки мусять рішучо застеречи ся, щоби п. Крамарж мішав ся до їх народних справ і до внутрішних справ Галичини. Коло веде реальну, позитивну політику, а не може іти з сторонництвами, не маючими позитивної проґрами, тому хоче ухвалити буджет державі, щоби запевнити їй minimum екзистенциї. Вкінци висказує надію, що сей парлямент буде мати живненні сили до утвореня більшости, спосібної до працї.

Відтак промовляв п. Дашиньский, полемізуючи з п. Крамаржом. Заявив, що неославізм Крамаржа і тов. єсть лише підсичуванєм росийскої реакциї мнимою славяньскою солїдарностию. Тверджене, будьто би політика Росиї була славяньским курсом, є ложне. Росиї диктує політику Берлин. Згадавши відтак про недолю Русинів в Росиї, закинув Крамаржеви,

---

15)

Образки з подорожи по Америцї.

Після Т. Келїнґа, дра Лямпрехта, Урбана і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

В найблизшій хвили кілька здоровенних мужчин вхопило Льодера на плечі і хоч як він кидав ся і не давав ся, винесли єго серед сьміху і криків товпи на двір.

Славні хлопцї! Хитрі, як чорти з пекла! Артисти хоч куди! — викрикувала товпа виходячи з представленя та хвалила собі пропродукциї і тих, що виступали на сценї.

Віль Батлє, Ліцция, директори Булеї зі своїми жінками і дурний Том зійшли ся урадовані на сценї, підчас коли Ральф Дриджер, Сам Тонґє і Ґуґо Ерблест побігли до бару Бобія Кодлївґа.

Удало ся, удало ся! — тїшили ся. — Ми побідили!

— Опісля — відозвав ся Віль Батлє до директора Фреда Булея — поставлю вам при чарцї також предложене, о котрім я вже говорив, а котре має з моєї гадки зробити справдешну бомбу.

— — — — — — — — — — —

В годину опісля сиділи в позадній хатчинї Бобієвого шинку артисти і мужі довіря при тяжкій батериї каліфорнійского вина. Цирулик продав був 201 коробок своєї славної на весь сьвіт масти від ран „Фенїкс", покутний адвокат обняв веденє 29 товстих процесів, а аґент продав 147 поліц на обезпечену суму 193.000 долярів. На Віля Батлє і директорів припало з чистого зиску по 1786 долярів.

— На здоровлє всіх нас шибеників! — зажартував собі Віль Батлє з великої втіхи і всї цокнулись склянками.

— Ну, скажіть, яке ваше предложене, пане Батлє? — спитав Фред Булей з цікавости.

— Щож би ви на то сказали, Булею — сказав на то Батлє усьміхаючись хитро — як би ми то підприємство вели в той спосіб дальше і як би моя наречена належала до него яко вибирачка очий, а я яко менаджер? Ми би завсїгди ділили ся по рівній части. Гадка як бомба приносила би нам тоді певно і зиск як бомбу!

— Можна би послухати — відповів Булей. — Але що на то міс Ліцция?

— Щож ти на то скажеш, Ліцціє?

— Я тепер вже не бою ся. Що ти постановиш, то й я на то пристану, а куди ти підеш, то і я також за тобою — сказала Ліцция щиро.

— Славно, моя люба Ліцціє! Отже добре. Завтра підемо до Снавтвільского пан отця і повінчаємо ся, моє серденько! Відтак будемо їздити з Булеями по всіх дірах Сполучених Держав. Я буду старати ся о рекляму, буду посередничити ґазетами, буду позискувати лікарів, адвокатів і аґентів та буду їм класти в голову, що мають говорити. З'обовяжемо ся на рік. Опісля купимо собі за зароблені гроші хороше майно на селї та будемо садити капусту і виховувати діти. Ну, як, — закінчив він настанивши руку почерез стіл — чи годите ся Булею на погоню за щастєм.

— Добре, — сказав директор весело і добив торгу. — Маєте моє слово а від завтра з бубнами і сурмами в дальшу дорогу.

На другий день появила ся в „Експресї" слїдуюча оповістка:

„До моїх високоповажаних читачів!

З нинїшним днем передав я „Експреса" з цілим мертвим і живим інвентарем пану Недови Райтови. П. Райт то випробована сила і буде вести сьвітову ґазету з цілою преданостию і як найглубшим розумінєм витичених собі цїлий в дотеперішнім дусї.

Рівночасно позваляю собі покірно повідомити всіх моїх приятелїв о моїм одруженю з панною Серафіною, в горожаньскім житю Міс Ліцциєю Еванс.

Я сам пращаю ся радістно з моїми високоповажаними читачами. Вчерашний вечер дав менї доказ, що чутливість на все красне і величне, яке подає штука, жиє в них в повній силї.

До інвентаря „Експреса" належить пять тучених свиний. Они годовані подостатком не лиш кукурудзою але й ґазетним папером. Пан Нед Райт постановив для всіх тих, що в слїдуючім кварталї позістануть і дальше вірними

що враз зі своїм неославізмом ніколи не заступив ся за Русинами. Політика Росиї звертає ся против всіх народів, які дістали ся під росийске ярмо. Згадавши про пражский з'їзд, зазначив, що ґр. Бобрiнский, вертаючи до Росиї через Галичину, дав в себе вмовити, що Русини в Галичині суть карпатскими Росиянами і твердив, що находив ся між своїми земляками, а був лише з тими нечисленними москвофілами, які можуть почувати ся лише під охороною дра Крамаржа в Австриї.

Відтак закинув Крамаржеви, що безчинно заховав ся против ударів заданих Полякам, як обмежене виборчих прав на заході Росиї і вилучене Холмщини і оправдував в делеґациях жидівскі погроми в Росиї. Неославістичний рух не мав иншої цілі як поправу репутациї Росиї на Заході. Бесіду п. Дашиньского переривано часто з ческої сторони ріжними окликами. — Потім промавляє знову п. Крамарж, полемізуючи з Ґломбиньским і Дашиньским. По фактичних спростованях замкнено загальну розправу і ухвалено перейти до подрібної; розпочато обради над першою ґрупою „рада міністрів“. На тім замкнено засіданє.

З Гельсінґфорсу доносить шведске бюро кореспонденцийне: Яхт „Гогенцоллерн“ з цісарем Вільгельмом прибув вчера о год. $9\frac{3}{4}$ перед полуднем до росийскої ескадри. По привітних вистрілах удав ся цар на поклад „Гогенцоллерна“, де забавив пів години. Цісар Вільгельм відвідав відтак царя на покладі царского яхту „Штандарт“. З цісарем прибули: секретар державний Шен, німецкий амбасадор в Петербурзі і дружина. В окруженю царя були: Столипин, Ізвольский і міністер маринарки. Цісар Вільгельм забавив на покладі „Штандарта“ від години 1 ої до $5\frac{1}{2}$ вечером

В Константинополи розійшла ся поголоска, що прийде там до зміни в великім везираті і що великим везиром має стати Шефкет паша.

Палата послів покінчила вчера друге читане ревізиї конституциї. Інтерпеляцию в справі Крета поставлено на дневнім порядку суботнішного засіданя.

Новинки.

Львів, дня 18-го червня 1909

— **Іменованя.** П. Намістник поручив управу староства в Надвірній секретареви Намістництва Марк. Задуровичеви.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс секретаря Намістництва Каз. Погорецкого з Пильзна до Львова, ст. комісаря пов. Вол. Тишковского з Ропчиць до Рави рускої, повіт. комісарів: дра К. Федоровича з Горлиць до Бялої, Жигм. Попеля з Городенки до Горлиць, Ст. Сідлецкого зі Скалата до Чорткова, Йос. Венжика з Кракова до Ясла, Людв. Куриловича з Рудок до Ропчиць; конципіст. Намістництва: Евст. Льоренвича з Борщева до Городенки, Ем. Райнольда з Рави рускої до Рудок, Мел. Зарипкого з Чорткова до Скалата, Вікт. Гінцого зі Львова до Бялої; практикантів концептових Намістництва: Людв. Фраїндля з Тарнова до Пильзна, Ів. Пентака з Рави рускої до Львова, Л. Вомелю зі Львова до Горлиць, Вал. Папару зі Львова до Рави рускої і Здисл. Ольшевского зі Львова до Тарнова.

— **Пр. Еп. Чехович** вернув з візитациї сокальского деканату до Перемишля.

— **Ц. к. краєва Рада шкільна** надала посади дійстних учителів в гімназиях: І Едв. Маєрови з Бродів в Кракові, В. Бурштиньскому в II. гім. в Станиславові, М. Посацкому з Коломиї в Стрию, С. Фіґльови з Перемишля в Жовкві, Л. Кероньскому з Ярослава в Теребовлі, О. Домбровскому зі Стрия у Львові (VIII), Ст. Гоммому в VIII гім. у Львові, Й. Лямберови з Золочева в Мисленичах, Й. Зайончковскому з Золочева в Яворові, К. Гольчевскому з Сянока у Львові (VII г.), А. Надльови в Бродах, др. Г. Лілієнови в Бучачи, Вільг. Урбаницкому в Коломиї (польск.), О. Сьвітликови в Коломиї (руск.), Ігн. Стриховскому в Перемишлі (I поль.), Маєр Ауербахови в Самборі, о. В. Арданови в Сяноці, Миколі Польскови в Станиславові (в руск.), Тад. Ґрабовскому в Тернополи (І польск.), Ст. Вітковскому в Самборі, Йов. Вайсблюмови в Стрию Каз. Віяковскому в Тернополи (польск.), др. Ар. Гайзльерови в Тернополи (II польс.), Ж. Поляковскому в Золочеві, М. Пйонткевичеви і др. І. Зіліньскому в Бережанах, Й. Пясецкому в Бродах, В. Ґлязерови в Бережанах, М. Роздольскому в Коломиї (руск.), Е Панкови в Перемишлі (II польс.), І. Павлюкови в Станиславові (руск.), М. Біненштокови в Стрию, Ап. Мікевичови в Золочеві, Й. Насельскому в Бережанах, В. Безкоровайному в Новім Торзі, М. Демчукови в Сокали, Н. Садовскому в Тернополи (II п.), Ф. В. в Золочеві, В. Писковзубови в Теребовли; в реальних школах: І. Шарогі з Коросна у Львові, др А. Риневичеви зі Снятина у Львові. др. Л. Гординьскому з Ряшева у Львові, др. І. Штокови з Бережан у Львові, А Солецкому зі Снятина в Тернополи, З. Бассови і Б. Амайзенови в Снятині, А. Пашкевичови і Т. Раціборскому в Станиславові, В. Сілецкому в Снятині.

— **Дрібні вісти.** Пна Мария Негребецка, дочка пароха в Ясениці сільної, по відбутих студиях на львівскім і віденьскім університеті зложила дня 5 с. м. перед іспитовою комісиєю у Львові учительский іспит з німецкої мови для лїцеальних шкіл. — Загальний рух поїздів на шляху Галич-Підвисоке розпочав ся на ново з днем 16 с. м

— **Репертуар** руского театру в Чорткові. (Саля „Сокола“. Початок о $7\frac{1}{2}$ вечером).

В суботу, дня 19 с. м. „Барон циганів“, оперета Штравса.

В неділю, дня 20 с. м. „Маруся Богуславка“, народний образ М. Старицкого.

† **Померла** в Коломиї Єлена Лукашевичева, вдова по нотари і власителю більшої посілости, мати буковиньского посла Ант. Лукашевича.

— **Іспити на учителів** гімназияльних і реальних шкіл скінчили ся на львівскім університеті дня 9 с. м. З Русинів зложили іспит: з ґрупи іст. і ґеоґр.: др. Денис Лукіянович, Василь Пачовский, Ю. Грабович і В. Шпитковский (першу (половину); з природничої ґрупи: В. Форович, Б. Вахнянин (першу половину) і С. Моров; з класичної фільольоґії: Михайло Балаким; з математики і фізики: Юрий Ростконич; з ґерманїстики: Василь Левицкий.

— **Прасовий процес.** Перед львівскою лавою судів присяжних розпочав ся онгоди процес п. дра Мих. Короля против редактора „Руси“ Ів. Процика о обиду чести. Процик назвав був посла Короля „декорованим герштом зорґанізованої банди“, „народником зрадником“ і т. п. в статї, поміщеній в 1 ч. „Руси“ з нагоди буджетової промови п. Короля в соймі. Процик предложив переведене доказу правди своїх слів, тому трибунал відложив розправу, щоби покликати на сьвідків: дра Добряньского, о. Костецкого, дра Дудикевича, дра Павенцкого, Ганчаковского і о. Колпачкевича.

передплатниками „Експреса“, устроїти в барі Бобія Кодаінґа велике загальне різницке товариство. Кождий участник має принести з собою поквітоване зложеної передплати!! Длятого, що ті жертви різницкого торжества були особливим способом тучені, то кождий з управлених гостий крім спорої порциї свинини спожиє ще значну скількість знаня, поученя і просьвіти.

Віль Батле з женою Ліцциєю“.

4.

В ню-йоркскій пристани. — Статуа свободи. — Ню-Йорк в числах. — Місто і житє в нім. — Дерихмари. — Мости понад морем і зелізниця попід море.

Всі малі острови в ню-йоркскій пристані суть сильно укріплені і разом з положеними трохи дальше на полудне фортами Річмонд і Томпкінс на острові Стетн Айленд та з фортом Гемільтон на Льонґ Айленд роблять єї не приступною для неприятеля. На острові Ліберті (Свободи) перед пристанию підноси ся величезна статуа богині Свободи роботи Бартольдіго, котрої електричне сьвітло видко в ночи дуже далеко. Статую ту дарувала француска република Сполученим Державам і єї уставлено на згаданім острові та відслонено торжественно дня 28 жовтня 1886 р. Статуа ся, зроблена з міди, єсть 46 метрів висока і спочиває на підставі високій на 28 метрів, котра знов уставлена на фундаменті глубоким на 16 метрів. Як величезна єсть ся статуа, можна зміркувати з того, що смолоскип, котрий богиня держить в руці, то вежа, що служить за морску лїхтарню а до неї входить ся великим пальцем богині, в котрім суть сходи, що ведуть до неї.

Заким увійдемо до міста, послухаймо насамперед, що говорять о нім числа. Ню Йорк, зване иноді також передмістєм Европи, то по Льондоні найбільше місто на сьвіті. В 1900 р було там 3,437.262 душ; тепер може там бути без сумніву 4 міліони жителів, коли не більше. Що то за величезне місто, можна зміркувати із слідуючих чисел: До Ню Йорку приїздять зпоза міста що секунди точно 4 особи. Що 42 секунд вступає на беріг якийсь виходець, що 52 секунд приїздить один поїзд, що три мінути когось арештують, що шість мінут родить ся дитина, що сім хтось умирає а що 13 не боячись того злощасного числа відбуває ся якесь весіле. А дальше: що три черти години повстає в місті якась нова фірма, горить десь, закладають фундаменти під новий будинок або з пристані випливає якийсь корабель. Що дві години записує статистика нещасливих пригод смерть внаслідок якоїсь пригоди, що вісім годин хтось бере розвід а що десять годин буває одно самоубийство. Каси реставраций записують що вечера пересічно 6,400 000 корон денного приходу за продані обіди і вечери. Внаслідок того, що в Ню Йорку осідає множество людий з ріжних сторін Сполучених Держав і з цілого сьвіта, число жителів так нагло збільшає ся, що за кілька літ буде Ню Йорк без сумніву більший як Льондон. Вже нині жиє в Ню-Йорку більше Ірляндців як в Дебліні, більше Італійнців як в Римі, більше Німців як в Бремі.

Коли який чужинець зайде до Ню-Йорку, то незвичайний рух і глота на улицях вхоплять єго мов вихор і він в першій хвили не знає, що з ним дїє ся. До того ще рух возів єсть так незвичайний, що пішохідець лиш з трудом і небезпечностию, иноді навіть лиш при помочи поліцмена, може перейти на другу сторону улиці. Той незвичайний рух і глота стають ще більші через то, що вздовж домів і склепів знаходить ся богато отвертих вистав, коло котрих стають прохожі і так роблять иноді справдешне збіговиско, котре спиняє весь рух. Купці і крамарі викликують один голоснїйше від другого та захвалюють иноді в дуже різкий спосіб свої товари. Крім того перетискає ся через товпу богато хлопці, що розносять ґазети, похатники і продавниці, котрі своїми пискливими сопрановими голосами, своїм верском старають ся як найбільше звернути увагу на себе і тикають прохожим свої товари таки під сам ніс. Найбільше оживленим місцем в Ню Йорку єсть без сумніву стация Франклін, до чого причиняє ся головно то, що недалеко звідси єсть найбільше оживлена в Ню-Йорку улиця Брадве (Broadway-Широка улиця) і що в сю сторону виходить ся з Бруклїньского мосту та що в сусідстві знаходять ся експедициї многих ґазет.

Будинки, в котрих містять ся експедициї ґазет, подобають на справдешні улиці і тут не щадять всїляких публичних оголошень. Щоби звабити людий і зробити собі рекляму, вкривають стіни домів величезними буквами, щоби людем вже здалека оповістити якусь найновійшу вість. Ґазети, які хлопці продають на улицях, коштують всї без виїмки лиш цента і длятого люди купують їх масами.

(Дальше буде).

— **Шкільна анкета в справі виділових шкіл** відбуде ся в суботу у Львові. Краєва рада шкільна предкладає анкеті отсї питаня: 1. Чи в плянї науковім шкіл виділових мужеских треба числити ся більше з приготовленєм учеників до шкіл фахових, промислових і торговельних, чи радше повинно ся увзглядняти потреби учеників, котрі по скінченю школи виділової вступають прямо до практики в промислї і торговли? 2. Чи в містах, де є більше шкіл виділових, не належало би поділяти ті школи на такі, що приготовляють до ремесла? 3. Чи в школах виділових належить класти більшу вагу на образованє формальне? 4. Чи є вказане додати четверту клясу в мужеских школах виділових, а то будь у всїх школах, будь лиш в декотрих? 5. О скілько реформа пляну наукового шкіл виділових, порушених в попередних питанях, має також вплинути на плян науковий V. і VI. кляси шкіл 5- і 6 клясових? 6) Чи треба стреміти до основаня в сїльских громадах шкіл 5- і 5 клясових, в котрих би плян науки V. і VI. увзглядняв напрям рільничий? 7) Чи і о скілько пропоновані в попередних питанях реформи пляну наукового шкіл виділових мужеских належало би примінити також до шкіл жіночих? 8) Чи в жіночій 3-клясовій школї виділовій не належало би більше як доси видвигнути напрям практичний в обсягу домашного господарства, робіт ручних жіночих, та в якім иншім взглядї і в який спосіб дало би ся се осягнути? 9) Чи в виду бажаня, висказаного на першій анкеті, щоби зблизити до себе перші чотири літа науки в школах типу міского і сїльского, було би вказаною річию обмежити обсяг науки в чотирох клясах низших і о скілько се дало би ся перевести?

— **З приватної женьскої ґімназії С. С. Василиянок у Львові**: Приватні іспити за II. піврік, евентуально й за цїлий рік з кляс приготовляючої, I, II і III в прив. женьскій ґімназії з руским викладовим язиком СС. Василиянок у Львові, закладі, надїленім правом публичности, відбудуть ся дня 28 червня с. р. Початок іспитів о год. 8 рано. Зголошене приймає дирекция до дня 27 червня влучно.

Слїдуючого дня с. є. 29 червня також о год. 8 рано начнуть ся вступні іспити до кляс приготовляючої і першої на шк. р. 1909/10. Вимоги при сих іспитах як в мужеских ґімназиях державних, а приписаний вік для учениць кляси приготовляючої літ найменше 9, а I кляси 10, що скінчить ся найпізнїйше до дня 31 грудня 1909 року.

Зголошувати ся належить з метрикою хрещеня і сьвідоцтвом щіпленя віспи тай евентуально з сьвідоцтвом шкільним з IV кл. (до I. кл.), а з III кл. (до приготовляючої кл.), кандидатки, що були ученицями школи народної, найпізнїйше до дня 28 червня в дирекциї ґімн. при ул. Длуґоша 17, або в Ігуменатї монастиря СС. Василиянок при ул. Зибликевича ч. 24.

За піврічний приватний іспит в клясах I, II і III платить ся 24 К, за річний 48 К, а в клясї приготовляючій за півpічний іспит 12 К, за річний 24 К. Іспитова такса а заразом вже вписова при вступних іспитах до кляс приготовляючої і першої виносить 10 К. — О. Спиридон Кархут, дир. жень. ґімн. СС. Василиянок у Львові.

Телеґрами.

Відень 18 червня. „Neue fr. Presse" здогадує ся з вчерашної бесїди п. президента мінїстрів бар. Бінерта, що бар. Бінерт уважає можливим поворот до коаліциї, опертої на угоді між Чехами і Нїмцями.

Відень 18 червня. Вчера поставлено в палатї послів внесене підписане послами всїх сторонництв в справі управильненя становищ і платнї державних урядників.

Петербург 18 червня. „Русь" подає, що в місяци маю видано в Росиї 149 засудів смерти; страчено 32 осіб.

Константинополь 18 червня. Урядова часопись заперечує телеґрамі патриярха, немов би в місцевости Айваля войско без причини стріляло до людий. Именно митрополит з Айвалї телеґрафував до константинопольского патриярха, що по бійці з двома пяницями войско напало на спокійних людий і цїлий день стріляно. Дві особи цивільні убиті, 20 ранених. Місто окружене войском, базари позамикані. — Як доносять часописи, вислано там 3 батальони піхоти і одну лодку канонїрску.

Берлин 18 червня. Тутешні часописи доносять помимо заперечень анґлійскої праси, що король Едвард таки знов удасть ся в сїм роцї до Мариенбаду, супротив чого справа его з'їзду з цїсарем Франц Йосифом стає знов імовірною.

Льондон 18 червня. „Daily Graphic" доносить, що ведуть ся переговори в справі з'їзду царя Николая з цїсарем Франц Йосифом. Найбільша трудність лежить в виборі місця з'їзду.

Надіслане.

— **Конкурс.** Комітет бурси Руск. Товариства педаґоґічного імени кардинала С. Сембратовича у Львові, при ул. Крижовій ч. 65, розписує отсим конкурс на принятє питомців до бурси Товариства на рік шк. 1909/10. Приймати ся будуть ученики ґімназияльні, сини членів руского Тов. педаґ. Условія принятя: 1) Батько (опікун) мусить бути членом Руского Тов-а педаґоґічного. — 2) Кождий питомець мусить бути зовсїм здоровий, що потвердять оглядини лїкарскі з початком шкільного року. — 3) Комітет бурси прийме лише добрих і пильних учеників, котрих успіхи дають певну запоруку, що они скінчать ґімназию. Першеньство мають відзначаючі ученики. — 4) Батько (опікун) петента буде точно платити умовлену оплату з гори, найменше 24 К місячно. З сеї знижки можуть користати ученики відзначаючі, ученики, що будуть цензорами і сї, що будуть брати участь в хорах. — 5) Кождий питомець зложить при вступі одноразовий даток на інвентар, лїкаря, купіль і пране в сумі 12 К. До поданя о принятє долучити треба: 1) Сьвідоцтво шкільне петента з послїдного півроку. — 2) Заяву, в котрій батько (опікун) ученика з'обовяже ся виразно умовлену суму за поміщене сина в бурсї кождого місяця точно з гори платити. — 3) Сьвідоцтво убожества.

Кождий принятий питомець має заосмотрити ся в 8 пар біля, 4 простирала на сїнник, 4 під колдру, 4 пошевки, 12 хустинок, 6 пар скарпиток, 4 ручники, сїнник (1.80 м. довгий і 0.80 м. широкий), подушку, колдру і коцик до накриваня, 2 порядні мундурки, плащ і 2 пари обуви. З'ужиті протягом року річи обовязаний питомець доповнити. Кожда штука біля має бути назначена початковими буквами назвиска, а відтак числом визначеним Управою бурси. При вступі мусить кождий питомець виказати ся перед Управою, що все потрібне має, а коли не було би все в порядку, може наразити ся на не принятє в послїдній хвили. Питомцям не буде вільно мати поза бурсою жадного занятя, лише у виїмкових случаях лекций за дозволом Управи.

Поданя кождого петента з окрема адресувати так: „Управа бурси руского Товариства педаґоґічного ім. кард. С. Сембратовича у Львові, ул. Крижова ч. 65." Поданя вносити найдальше до 30. червня 1909. Комітет прийме також учеників, що мають здавати вступний іспит до I. кляси. Всї бувші питомці мають внести опять поданя.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6'00** вечером до **5'59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: $\mathbf{2}^{\underline{30}}$, $5^{\underline{50}}$, 7·25, $\mathbf{8}^{\underline{55}}$, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, $\mathbf{8}^{\underline{40}}$, $9^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, $\mathbf{2}^{\underline{15}}$, 5·40, $10^{\underline{30}}$.
З Черновець: $\mathbf{12}^{\underline{20}}$, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*, $\mathbf{2}^{\underline{05}}$, 5·58, $\mathbf{6}^{\underline{40}}$, $9^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, $11^{\underline{00}}$.
З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, $10^{\underline{12}}$.
З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), $9^{\underline{39}}$.
*) З Винник

На дворець „Львів-Личаків":

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07 *), $8^{\underline{21}}$.
*) З Винник

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 8·15, $8^{\underline{20}}$.
„ $^1/_6$ до $^{30}/_9$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.
„ $^1/_7$ до $^{30}/_9$ 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.
З Янова:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 1·15, $9^{\underline{25}}$.
в неділї і р. к. сьвята: від $^2/_5$ до $^{12}/_9$ 10·$\underline{10}$.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10^{\underline{15}}$.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 $11^{\underline{45}}$.
З Виник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: $\mathbf{12}^{\underline{45}}$, $3^{\underline{50}}$, $\mathbf{8}^{\underline{25}}$, 8·40, $\mathbf{2}^{\underline{45}}$, 3·30 *), $6^{\underline{12}}$, **7**, 7·35, 11·$\underline{15}$.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{10}}$.
До Черновець: $\mathbf{2}^{\underline{50}}$, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), $6^{\underline{00}}$*), 10·$\underline{38}$.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, $6^{\underline{55}}$, 11·$\underline{25}$.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, $10^{\underline{45}}$.
До Сокаля: 6·14, 11·05, $7^{\underline{10}}$, $11^{\underline{35}}$ *)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, $6^{\underline{30}}$.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча".

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, $8^{\underline{29}}$, $11^{\underline{32}}$.
До Вовкова: $5^{\underline{44}}$*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків".

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, $8^{\underline{34}}$.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, $8^{\underline{34}}$.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·37.
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5. до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня $5^{\underline{30}}$.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Надопала. (Телефона ч. 527).